

[Aidt.]

skal fastsættes ved et Reglement, der skal godkendes af Undervisningsministeriet efter indhentet Godkendelse fra Sundhedsstyrelsen. Jeg vil henstille til det Udvalg, jeg forventer nedsat, at der bliver et ensartet Reglement for hele Landet, og at baade Honorarets Størrelse og Arbejdsomraadet gøres ensartet.

Et Par Steder til maa jeg gøre en Indvending mod Udkastet, som det foreligger. I § 5, Stk. 1, staar der: „Maaling og Vejning af Børnene skal finde Sted mindst 1 Gang aarlig.“ Det er af fundamental Betydning for hele Ordningen, at der kan komme til at staa: „Maaling, Vejning og Undersøgelse af Børnene o. s. v.“ Hvis ikke man faar en Garanti for, at alle Børnene undersøges een Gang aarlig, er Skolelægeordningen efter min Mening delvis værdiløs. Vi har haft Ordninger, hvor Børnene blev grundigt undersøgt, naar de gik ind i Skolen, og før de gik ud, medens Undersøgelserne i de mellem-liggende Aar var ret overfladiske Undersøgelser i Klassen. Ved en saadan Ordning tabes alt for meget. Men ved en gennemført aarlig Undersøgelse af Børnene vil eventuelt begyndende Sygdomme kunne opdages, f. Eks. Hjertesygdomme, Nyresygdomme, Rygskævhed og andre Holdningsfejl, Fnat eller andre Hudsygdomme, Sygdomme, der jo alle kan have udviklet sig siden første Undersøgelse af Barnet.

I § 4 staar der, at naar Børnene skal undersøges første Gang, skal Forældrene anmodes om at være til Stede. Jeg tror, at man burde indbyde Forældrene til hver eneste aarlige Undersøgelse. Erfaringen viser, at Forældrene helt op til Børnenes tolvte, trettende, fjortende Aar i de langt overvejende Tilfælde møder op, naar de indbydes. Først i de allerældste Klasser vil Børnene ikke have Forældrene med, og da er de ogsaa saa store, at de selv kan svare for sig. Et saadant Samarbejde med Forældrene vilde utvivlsomt blive et stort Gode for Skolelægeinstitutionen. Jeg kan understrege dette Forhold ved at sige, at det praktiseres flere Steder, f. Eks. i Esbjerg, og at det her er til megen gensidig Glæde og Gavn.

Tilsynsordningen med Skolelægerne i § 9 forekommer mig i alle Maader at være udmærket. Ligeledes finder jeg, at det er

en fortrinlig Ordning, at Staten overtager de halve Udgifter. Betalingen til Lægerne maa siges at være god — saa god, at der er Grund til at tro, at Aflønningen vil kunne trække virkelig kvalificerede Kræfter til denne for Samfundet saa betydningsfulde Virksomhed. Og der skal, saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, findes Læger i saa stort Antal, at en Embedsordning vil kunne dækkes.

Til Slut er der en Ting i Loven, jeg kraftigt vil advare imod. I § 1, Stk. 1, 1ste Punktum, staar: „Ved enhver under Undervisningsministeriet hørende Statsskole og kommunal Skole skal der ved en Skolelæge føres Kontrol med Sundhedstilstanden i Skolen og foretages regelmæssige Undersøgelser af Skolebørnene, Lærerne og det øvrige ved Skolen ansatte Personale.“ Lærerne og det øvrige ved Skolen ansatte Personale skal naturligvis staa under Skolelægens Tuberkulosekontrol, men herudover finder jeg, at det vilde være helt forkert at lægge de regelmæssige Undersøgelser af nævnte hos Skolelægen. De maa foretages af vedkommendes private Læge.

Kunde Lovforslaget under Behandlingen undergaa Ændringer i de af mig her skitserede Retninger, vilde vi fra vor Side hilse det med stor Glæde, og jeg kan tilsige vor Støtte til Lovens Gennemførelse.

Kristian Nygaard: Alt tyder paa, at Lovforslaget om Skolelæger vil faa en meget let Gang gennem Rigsdagen, og det fortjener det. Jeg vil gerne indledningsvis takke den højtærede Undervisningsminister, fordi han er kommet til Rigsdagen med dette Lovforslag, der sikkert i Fremtiden vil faa en meget stor Indflydelse paa Børnenes og den opvoksende Slægts Sundhed og hele Velvære. Derfor tror jeg ogsaa, at Loven efterhaanden kan regne med en særdeles velvillig Forstaaelse inden for alle Forældre-kredse i vort Folk, da der her er Tale om et Tilbud, der er særlig værdifuldt i en Tidsperiode som den, vi nu er inde i, hvor manglende Ernæring, uheldige Boligforhold, daarlige Brændsel og Savn af det nødvendigeste Tøj har berørt et stort Antal Børn paa uheldig Maade. De her nævnte Forhold styrker ikke Børnenes Sundhed, og navnlig kommer det let til at gaa ud over dem, der har mindst Modstandsevne. Derfor betrag-